

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Nem elég a kaszárnyatöltelék.

Pécs, 1898. július 5.

Olyanok a hadsereg intézői, mint a kávénénikék, akik hol kávéval, hol tejjel szaporítják kedvenc csészéjük tartalmát az alatt az ürügy alatt, hogy az egyszer nagyon világos, másszor nagyon fekete. Mikor az általános védkötelezettséget behoztuk, akkor az volt a baj, hogy a sok katonához nem volt elég tisztünk, szaporították tehát nyakra-főre a tisztii létszámot s nem elégedtek meg a tartalékos tisztii intézménnyel, mert szerintük csak a hivatásos katonák egyesítheti magában a jó csapat-tisztii tulajdonságait s az execir-reglama, meg a dienst-reglama nehéz tudományának terjesztésére olyan férfiak kellene, akiknek ez a kenyerük, ez az egyetlen mesterségük.

A tényleges állományu tisztiek létszámát tehát megnövelték annyira, hogy az már csaknem a hadi létszám kereteinek felelt meg, de ezzel aztán egyszerre nagyon világos lett az addig tulságosan sötét kávé, a nagy tisztii létszámnak nagyon csekély volt a legénység békelétszáma, hiszen a tisztiszolgák légiója is alig került ki belőle, ki kellett tehát tágitani a kereteket, emelni a békelétszámot, hogy legyen a tisztii uraknak mivel foglalatzkodni a nagy hadgyakorlatokon kívül is.

Igy emelkedett a létszám 1889 óta

kerekszámában 25,000 emberrel, az ujoncjutalék pedig az 1868-ban megállapított 95,474-ről 103,100 emberre; hogy ennek megfelelőleg a hadügyi költség mennyire emelkedett, arról jobb nem is beszélni, mert veszedelmesen fel talál forni ennek hallatára az ember vére.

Az általános védkötelezettség behozatalánál az az alapgondolat vezérelte a törvényhozást, hogy az országnak minden erre alkalmas polgára készen álljon a haza védelmére, mikor erre szükség van, de a mikor nincsen rá szükség, polgári foglalkozásában mozdítsa elő a nemzeti erőgyarapodását. A nemzeti véderő sulypontját tehát ez a rendszer a tartalékokra fektette, a mely nem tartja állandó lekötöttségben a nemzet ifjúságának virágát, de számít rá a veszély idején, a mikor a megtámadott tüzhely körüli csendes munkálkodásnál előrébb való annak fegyverrel való megvédése.

Az állandóan fegyver alatt tartott békeállomány az általános védkötelezettség mellett csak arra való, hogy keretül szolgáljon a védkötelezettség teljesítésére hivatott polgárok katonai kiképzésének s azért létszámának is eme feladat keretében kell maradnia. De a zsoldos hadseregek emlőin nevelkedett, megcsontosodott katonák nem tudtak a néphadseregnek megfelelő új eszmékhez hozzászokni; az ő szemeikben az általános védkötelezettség nem jelentett mást, mint hogy most min-

den ember katoná, de mivel katonának csak azt tekintik, a ki mindig fegyver alatt áll, akár van rá szükség, akár nincs, törekvésük természetszerűen arra irányul, hogy minél több ember viselje állandóan a császár kabátját s azok, kik védkötelezettség alatt állanak, első és főfoglalkozásuknak a katonáskodást tekintsék, mert a ki csak háboru esetén ragad fegyvert, az az ő szemükben nem katoná, hanem csak olyan guerilla, a milyen volt a régi zsoldos világban a kaszás paraszt.

Nem a hadilétszám emelése képezi tehát a végcélját a folytonos hadsereg fejlesztési törekvéseknek, hanem hogy minél több legyen a kaszárnyatöltelék, a melynek nincsen más dolga, mint a katonáskodás, mert csak ez az elem az igazi magja a hadseregnek, mely ha elhagyja egyszer a kaszárnyát, akkor megint csak olyan komisz paraszttá válik, amilyen volt mielőtt oda bekerült.

Ez az oka annak is, hogy a hadsereg intézői körei olyan kétségbeesetten küzdenek a szolgálati idő leszállítása ellen, pedig a legénységnek szükséges haditudományok elsajátítására a három esztendő még a legbutább parasztnak is sok idő. El is ismerik ezt katonáék, de azzal érvelnek, hogy nemcsak a kézi ügyességet, hanem a katonai szellemet is bele kell verni a legénységbe s erre még a három esztendő is kevés. Persze hogy kevés, ha az lenne a célja az általános védkötele-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Nagy idők.

— Drámai költemény, Balog Istvántól. *) —

Batthyányi, Széchenyi.

Széchenyi.

Mi hir, barátom, arra tul a Lajthán?
Bécsből miféle szellő lengedez?
Derül-e már a hajnal a magyarra?
Vagy éj borítja bé a nemzetet?

Batthyányi.

Már pirkad egy kicsinyt az ég határa
És szebb idők jöhetnek e hazára,
De fájdalom, nem tiszta kék az ég,
Napszállatig lehet viharja még.

Széchenyi.

Ugy érzem én is, hogy e derü
Nem tiszta napnak hirdetője ránk.
De lesz-e majd a törvény szentesítve,
Melytől reméljük a tavaszt hazánkra?

*) Lapunk jelestollu munkatársa, győrvármegyei segédtanfelügyelő, ritkán szólaltatja most meg muzsáját. Annál nagyobb börrömmel mutatjuk be e drámai költeményének — mely a győri főgimnáziumban adott elő 1898. évi március 13-án és 14-én — egyes részleteit.

Batthyányi.

Minden bizonynyal meglesz, én hiszem,
Hisz a király semmitsem ellenezte;
De ép az aggaszt engemet nagyon,
Hogy ez lesz a magyarnak kára, veszte.

Széchenyi.

Gondoltam erre már több ízben én is,
Mert a kinek nem kedvez a szerencse,
A boldogot mindig irigyeli:
Miatta nem halad, azt képzeli.
A vasra vert nem örvend a szabadnak,
Örömmel adná a bilincset annak.
Kár volt nekünk is lépni ekkorát,
Mind ránk fenekszik a sok ál barát.
Feljajdul majd a rác, a tót s oláh:
Mi lesz velök, ha a magyar szabad?
Ki annyi századon oltalmazá,
Minden bizonynyal szijra fűzi őket.
Haj, még e faj ma sem tanulta meg,
Hogy a magyar föld néki édesanyja.
Majd lángra gyul a Dráva tultelén
A nagy horvát álmok zsarátnoka
S mert rá szemét már régecskén veti:
Hazánkból egy darab megilleti.
És ott a legnagyobb, ott Ausztria,
Legjobban ennek fájna a szabadság,
Mert ott, a jó Teremtő tudja, mért:
Oly balga véleménybe ringatóznak,
Hogy a magyar csak úgy jó védelemnek,
Ha rab, ha koldus és ha nyelve német.

Batthyányi.

Ez az, mi engem aggaszt módfelett
S nem hagyja megpihenni lelkemet.
Imádom én a fényt, de nem vakít,
Mert látom ott hemzsegni rajta tul
Vérszomju szörnyek torzalakjait,
S mikép üvöltenek reánk vadul
Ott néz felénk a rémes szörnyeteg:
A bécsi udvar átkos cselszövénye;
Okádja ránk a gyűlölet tüzet
És dolgozik, hogy döntsön a veszélybe;
Titokban nyújtja karmait körülünk
S a hurkot mind szűkebbre huzogatja.
Iger aranyhegyet a tótnak, rácnak
És Dáciát a hitszegő oláhnak;
Hizlalja szóval a horvátokat:
Mikép markolnak majd innét sokat.
És ők, az együgyűk, az ostobák
Fegyverre kelnek ellenünk, tudom;
Eszükbe nem jut az, hogy a gyilok,
Mint minket, őket is megölheti.
Jó vége e dolognak nem leszen,
Mert Bécsbe nincs egy csepp őszinteség;
Iger s titokba fegyvert élesít.
Hogy látni ezt mily fájdalom nekem,
Csupán csak Isten a megmondhatója;
Királyt, hazát itt hordok keblemen
S eszem, kezem mindkettőt védi, óvja.
Isten veled. Megyek. A perc is drága . . .
Vagy életünk, vagy a magyar halála. (El.)

zetségnek, hogy mindenki, aki egyszer be lett sorozva, a katonáskodást tekintse élethivatásának, csak hogy a mai vérendszernak — mint már kifejtettük — épen az a célja, hogy a hivatásos haderő helyett az ország polgáira bizza ennek megvédését s a béke idején való szolgálat-tétel csak arra való, hogy a védköteles polgárok elsajátíthassák a háboru idején való védelemhez szükséges ügyességet.

A minden téren óriási lépésekkel haladó reakció azonban kiforgatta lényegéből a néphadsereg eszméjét is és a súlypontot ismét a békeidőben fegyver alatt álló katonaságra helyezte át, mint volt az uralkodók zsoldos seregeinek idejében. Ezt fejlesztik, erre áldozzák a folyton szaporodó milliókat, nem törődve vele, hogy a nemzet életerejét ássák alá, mikor béke idején emészti fel hadi célokra a közvagyon tulnyomó részét s a nemzeti produktív munkaerő elejét kárhoztatják tétlenségre a kaszárnyákban.

A közös hadügyminiszter megint hadseregszaporításon töri a fejét s az évi ujoncjutaléknak tízezer fővel való emelését kívánja. Célja természetesen más nem lehet, mint a békében fegyver alatt állók számát szaporítani, mert hisz az ujoncjutalékon felül levő alkalmasok már az eddigi törvény szerint sem szabadulnak a védkötelezettség alól s mint póttartalékok háboru idején szintén fegyver alá szólíthatók, de nem háboru esetén kell neki az ember, hanem béke idején kell parádézásra nagyobb kaszárnyatöltelékéről gondoskodni. S ez most annál könnyebben fog menni, mert hisz ugyis felemelik a magyarok kvótáját s így a szaporodó hadiköltségek nem fogják a dédelgetett Ausztriát annyira sújtani.

Ez pedig fontos dolog, mert nálunk csak pár száz embert kell lekenyerezni, de Ausztriában felzudul a nép egész összessége, mikor a zsebéről van szó s ez még a hadügyminiszternek is kellemetlen.

Széchenyi.

Mi lesz velünk, én édes Istenem?
Mi lesz ez árva, elhagyott hazával?
Nem hull-e mélybe majd jó csillagunk
S nem rantja-e e nemzetet magával?
Sok szép reményem, édes álmaim,
Változtok-e majd és mikor valóra?
Vagy röpke semmi lesz belőletek
S elszálltok, mint a szellem virradóra?
Ó sors, ki a jövődök titkait
Úgy ismered, mint épen a jelent:
Deríts világot, ó deríts nekem,
Lássam: mi sorsra jut még nemzetem.
Megáll-e majd hajója a viharban,
Vagy mindörökre elmerül a habban?
S ha elmerül, ha ráborul az éj,
E gyásznapot ha tán megérem én:
Hol nemzetemnek ásva lesz a sirja,
Temessetek be engem is a sirba...
Halott leszek én már akkor — halott!

Második jelenet.

(A ifjuság éltetve a magyar szabadságot, nagy tömegben jó. Felolvassák a 12 pontot. Petőfi elszavalja a Talpra magyart. Élvezve elvonulnak.)

Széchenyi,

Ó szép idők! Ó lelkes ifjuság!
Még szívem is majd lángra gyuladoz.
Mint hőmpölygő hulláma az örömnak,
Kis hijja, hogy magával nem ragad.
Ha nézem ezt a világot, e hevülést,

Hírek.

Pécs, 1898. július 5.

A halászat módjai.

Kisköszegen a halászatnak a következő nemeit ismerik: laptalozást vagy vlákozást, tanyahalászat, kis hálózás, horgászás, butykáló horgászás, varszás, szigonyozás, kecézés, bukorszakozás és pendelhálózás — és ezek szerint a halászatnak a következő eszközei is vannak: laptaló háló, nagy-háló, kis-háló, horg, varsa, szigony, kece, bukorszak és pendel háló.

A »laptalozás« eszköze a laptaló háló, mely tudvalevőleg — mint minden háló — erős fonalból készült, hossza körülbelül huszonegy öl, mélysége 5 öl. Megjegyzem itt, hogy a »laptalozást« egynemelyek vlákozásnak is nevezik. A háló alsó vonalán erős kötél nyulik végig, rajta megerősítve állanak az ólomdarabok vagy karikák. Rendeltetésük ezen karikáknak az, hogy a hálót munka közben elég mélyre, a víz fenekére, sülyeszék le. A felső vonalán szintén kötél húzódik végig, az előbeni kötelet »alsó in«-nek, a felső kötelet pedig »felső in«-nek nevezzük. A »felső in«-en nyugosznak a parafa karikák, mint a mely karikák hivatva vannak a háló »felső in«-jét a víz színén tartani. A háló két mélyben levő vonalán nyulik az »apacsó«.

Az »apacsó« egy kétágu ágfa, melynek természetesen egy hosszú nyele van. A két ág közé illesztetik be egy téglakő és pedig azért, hogy ez is segítsen az ólomdarabokkal együtt a hálót lesülyeszteni, de még másrészt hivatása az »apacsó«-nak az, hogy a reá erősített kötél segítségével lesz a háló felhuzandó.

Ez a »laptaló« hálónak a leírása. Ezen hálóval indul el tehát a halász, de nem egymagában, hanem legényével, inasával, illetve még egy társával és ennek legényével és inasával, számszerint összesen hat személylyel a szerencse vadászatra.

Maga a halászat a következő módon történik:

Elindul tehát a két ladik három-három személylyel. Az egyik ladikban van azonban a háló. A két ladik párhuzamosan halad együtt a kitzótt helyig, ott a »laptáros« (a kinél a háló van) a háló egyik végét társának adja az »apacsó«-nak. Ez kezébe veszi az »apacsó«-kötött kötelet és a ladik bókonyához köti, hogy a háló el ne vesszék, és azután az »apacsót« a vízbe dobja.

Társa szintúgy cselekszik, ő is »apacsó«-nak kötelet ladikjának bókonyához köti és beveti a hálónak másik felét, mi által az egész háló immáron most már a vízben van.

A két társ, jó messzire — úgy 24 öl szélességben számítva — szétvál egymástól és akkor a víz mentén párhuzamosan eveznek lefelé addig, a meddig a halászat határuk tart. Itt az inas összekapcsolja a két ladikot, mire a mesterek a bókonytól leoldott kötelet felhúzzák, ugyanezt teszi a két segéd is, megfogván a »felső in«-egy-egy szélét és a remény váltakozó érzelmei mellett vonják... vonják... lassankint a hálót felelé a ladikba addig, míg az egész hálót a benne levő zsákmánnyal együtt a ladikba nem vonszolták.

A tanyahalászat eszköze a nagyháló. Hossza 80—100 öl, mélysége a parton sekélyebb, a folyó közepén megegyez a víz mélységével. A lyukak rajta a parton 3 ujj nagyságú, beljebb 4 ujj, míg a folyó közepén 9 ujjnyi nagysággal bírnak. Kitészik ebből, hogy a nagyhálók csak a nagyobb halak fogására szánvák.

Először is a parton a folyó mentén egy kis árok lesz ásva, ezen árok a laptáros számára van csinálva, hogy benne állva hálóval megerősített állásba helyezkedhessék. Kezébe veszi hát itt a nagyháló apacsó kötelet és magát az apacsót a part szélére helyezi, társa azonban a háló másik apacsójával iv alakban a vízre megy, természetesen folytonosan dobálva ki maga után a hálót addig, amíg a hálóból tart, illetve mig magát a második apacsót a vízbe nem dobta. És ekkor még egy darabig lefelé menve, illetőleg evezve, vonszolják maguk után a hálót, (a háló apacsójának kötele a ladik bókonyához van kötve) mig az helyesen nem fekszik, vagy úszik a vízben. A háló mikénti fekvését elárulják a »felső in«-en levő parafakarikák.

Ekkor partfelé tart a »laptáros«, ki már most kénytelen az előbbi helyéről elmozdulni és lejjebb jönni, mert a vízben leuszó háló vonja maga után, megy lassan... lassan... lefelé az árokban addig, mig társával, ki a part felé igyekezett, de most már feléje siet, nem egyesül. Most együttes erővel a partra húzzák a hálót, a zsákmányt a kézi bárkába helyezik és örvendenek azon, hogy elvégeztek egy tanyát.

A kishálózás eszköze a kisháló, különbség közte és a nagyháló között az, hogy ez utóbbinak lyukai kisebbek. Vele való halászat

Szellő legyinti, érzem, arcomat;
Szellője tán a halhatatlanságnak,
Mely éri azt, ki mesterit terem.
Szép lenne, hogy ha minden úgy maradna,
Mint avirág megálmodá tavaszra;
De szél lerázza, csipi dér, hideg
S gyümölcsöt ezredik ha éri meg.
Örüljete, ti gondtalan fiúk,
Örüljete virágnak és tavasznak,
Elég időtök lesz busulni majd,
Ha a virágok egyre-másra asznak.

Kossuth.

(Tömeg a Talpra magyar éneklésével jó.)

Kossuth.

Hozzád jövék el, ó derék magyar nép,
Hazám reménye, vára, támasza;
Ha senki más — te biztosan megérted
Kiáltó szóm: veszélyben a haza!
E föld, mit őseink vérrel szereztek,
Egy ezredéve már, hogy a miénk;
És küzdve a törökkel és tatárral
Vérrel rögt, de hányszor öntözénk;
E föld, apáink hol porlanak
S mely egykor nektek is nyugalmat ad,
Isten s világ előtt édes sajátunk',
»Kivüle nincs számunkra hely.«
S ránk támad im a horvát és a rác;
Uszítja Jelasich rabló hadát.
Erdély merő egy lángba van borulva
És szerte jár a rác gyilkolva, dulva;

Dühöng a Janku vad csapatja, hogy
Hozzá a tigris csak szelid galamb.
Fönn eszakra Hurbánnak tótjai
Gyilkot szegeznek a magyar szívének
S bilincsbe verni végleg a magyart,
Hazánkra tört rútt hitszegőn a német.
Apa: ha vannak édes gyermekid;
Itju: anyáért és szerettedért
S kit a magyar hazához bármi köt:
Fegyverre most, fegyverre, a ki él!
Nagy a veszély, de honszerelmetek
Legyőzi, ha fegyverre keltetek,
S nincs annyi szörnye a sötét pokolnak,
Hogy akkor ártasson majd a magyarnak!

Tömeg.

Megyünk! Inkább egy lábíg elveszünk!
De gaz bitang ne dülje e hazát!
(Kossuth és a tömeg el.)

Széchenyi.

Óh vége hát! Nem csalt a sejtelem:
Beteljesülnek véres álmaim.
Már hulva-hull a mélybe nemzetem
S ki tudja azt, hol fog megállani!
Duló csaták véröntözött mezőin
El szerte hullákra gyűl a vad
S ki megmarad gyéren a viharból,
Még az sem él, még az se lesz szabad;
Börtönnek éjjelén bilincsre verve
Titkon ha ejteth egy könnyet keserve —
Óh, vége, vége! Itt a pillanat,

kereszt-tanyázásnak is neveztetik és a következő módon történik:

A háló »apacsójának« kötelét a »laptáros« kezében tartja, míg társa az »apacsót« ladikon beviszi a mély vízre, ott bedobja és innét indulva a víz folyásán lefelé megy addig, (de a hálót folytonosan maga után kiveti a vízbe) míg a hálóból tart, illetve míg magát az »apacsót« is be nem dobta, azután az utóbbi apacsó kötelével kijön a partra. A »laptáros« most elhagyja a helyét és társával egyesülni törekszik. Ezen egyesülés által a háló a vízben gyűrűvé alakul és midőn ez készen van, hozzá látnak a háló kivonszolásához.

A zsákmány persze a kézi bárkába helyeztetik.

A háló mikénti fekvését a vízben, elárulják itt is a parafa-karikák, míg az ólomdarabok lesülyesztik a hálót a víz fenekére.

Az ólomdarabok az egész hálót oly erősen tartják a víz fenekén, hogy a vonszolás ideje alatt az valóságos söprést visz véghez, ki nem engedne a hálóból de még egy keszget sem.

Jung Ferenc.

Napirend 1898. július 6-án.

Naptár: szerda. jul. 6. Róm. kath.: Dominika. — Prot.: Izaiás. — Görög-kel.: (jun. 24.) Iván. — Zsidó: Thamusz. 16. — Nap két 3 óra 54 perckor; nyugszik 7 óra 41 perckor. — Hold két 9 óra 18 perckor este; nyugszik 7 óra 2 perckor reggel.

Időjárás: hőmérséklet 21 Celsius fok meleg; légnyomás 750. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: szeles idő, hősülyedés és eső várható.

Ülések a vármegyeházán: tisztii nyugdíjválasztmány ülése 8 órakor; árvaházi igazgató választmány ülése félkilenc órakor; állandó választmányi ülés 9 órakor.

— (Uj birák.) Dávid Samu, tenkei járásbírói aljegyző, Siklóra aljárásbíróvá, — Kiss János, tamásii aljárásbíró ugyancsak a tamásii járásbíróhoz járásbíróvá és Szabady Lőrinc dr., nagyatádi járásbírói jegyző, a nagyatádi járásbíróhoz aljárásbíróvá nevezettek ki.

— (Papszerzetelés.) Ma reggel adta fel Hetey Sámuel, megyéspüspök, Gábel György és Siposs István végzett theologusoknak és Kimmel Kamill, ferencendi szerzetes növendéknek házikápolnájában az alszerpapi rendet.

Midőn az ég és föld reánk szakad!
Szivem ki eddig annyit érezél:
Szünj meg dobogni mindörökre most;
Agyam, ki egykor annyit tervezél:
Boruljon rád kietlen éjszaka!
Óh sziv ne dobbanj, óh bomolj meg agy!
Nincs élni mért... már veszve a magyar. (El.)

A honvédek.

(Honvédek, nemzetőrök csapata vonul a szinpadon át, énekelve a Rákóczy-indulót. Künn időközönként ágyudörgés hallatszik.)

Költő.

Ó hogyha tollamat Lesz-é lant oly merész:
Napfénybe márthatnám! Dalolni éneket,
S világ csodáidat, Hogy zengje méltóan
Én édes nemzetem, Ez óriásokat,
Márványra írhatnám! E nagy történetet?

Nem adna annyi fényt Hogy zengjengyöngelant
Az égi nap se tan, Gigászi harcokról,
Hogy véle e napok Melyekről Vác, Hatvan,
Dicső, nagy tetteit Isaszeg, Nagy-Sarló
Mindent leírhatnám. S Kápolna sikja szól!

Szerelmed e honért A szenttamási sánc,
Mily tiszta fényvel ég: Budának várfala,
Azt kőbe metszeni Komárom, Szolnok, Ács
Nem volna a világ Ma is regéli még:
Márványa sem elég. Mily nagy volt a csata.

Holnap a szerpapi rendet veszik fel nevezettek és csütörtökön lesz ünnepélyes felszentelésük az apácák templomában.

— (Állomás-elkeresztelés.) A magyar kir. államvasutak igazgatóságának értesítése szerint a bakóca-felső-mindszent-komlói helyi érdekű vasuton fekvő Jánosi rakodó állomás nevét Baranya-Jánosira változtatta.

— (Ismét jég.) A mára ismét lehült időjárásnak tegnap délután öt óra tájban a mi felettünk csak menydörgés és borulás kíséretében elvonult sötét felhők voltak az okai, melyek vészterhes méhükből vidékünkön is jéggel vegyes esőt bocsájtottak a földre. A jég most inkább a szőlőket érte s a Mecsek alatt és a Jakab-hegy vidékén volt nagyobb mennyiségű s különösen a Daindoli szőlőkben okozott károkat.

— (Halálozás.) Sonnecker József, dunakömlői plébános, életének 70-ik évében meghalt. Az elhunyt 43 évig lelkészkedett s 1857-től 1871-ig lapáncsai plébános, azóta pedig dunakömlői plébános volt.

— (Tanári kinevezés.) Zipser Jakab dr., szegzárdi gimnáziumi helyettes tanár, ugyanoda rendes tanárrá kineveztetett.

— (Az idők jele.) Éri a népet az isten sujtoló karja minden módon. Drága volt a kenyér eddig is; most pedig az ország nagy részében a jégverés előzte meg az aratásban az embereket. A munkáért meg keveset fizetnek és a családok a nyomorban élve még nagyobb nyomornak vannak kitéve. Be kell hát osztani a mindennapi kenyeret; be kell osztani, hogy reggel, délben, este jusson belőle a családnak, mert nincs pénz, hogy ha az enni való napközben elfogy, vegyenek ujat ebédre vagy vacsorára. És ha megszólal például a szegény anyai sziv, ha éhes kis gyermekének máskor is mer adni, akkor haragra gerjed a családtó és megveri az asszonyt, a mért a szigoruan beosztott napi ételmezt pazarolja. Legalább ma egy ilyen eset történt. Streicher Ádámné munkásasszony ugyanis kékre-zöldre vert arccal, sántikálva jelentkezett ma a rendőrségnél s ott előadta, hogy azért, mert a két

Nincs e hazának egy Nincs e hazának egy
Fűszála, porszeme: Fűszála, sem röge,
A hős magyar honvéd Melyet piros vérrel,
Vitézi voltáról Kiomló könyvével
Hogy dalt ne zengene. Magyar nem öntöze.

(Lassan sötétedik.)

És annyi köny és annyi vér,
Hiába mind, semmit sem ér.
Haj, átok ül e nemzeten!
S nem hagyja, hogy szabad legyen.

Pártoskodás, viszálykodás,
Gyűlölködés, dac, ujjhuzás:
Mind szinmagyar, őstulajdon,
Hogy a közügy belehaljon.

Lejtőn halad immár utunk,
Jól látom azt, hogy elbukunk;
Halálunk a pártoskodás...
Vajh!! lesz-e majd föltámadás?

(Ezalatt folyton sötétedik. Az egyes versszakok között mindig távolodó ágyudörgés hallatszik.)

(Petőfi orosz katonákkal harcolva, a szintér közepére nyomul s ott elesik.)

Költő.

Már vége! Meghalt a magyar szabadság!
Im lelke visszaszállt az égihonba.
Kit millióknak lángja égetett,
Mégfagyva itt van néma nyugalomba'.
Örökké hallgat a dalos pacsirta,
Dalát a völgy, a bérc nem zengi vissza.

és féléves kis gyerekének a napi háromszori evésen kívül délelőtt és délutánonként is ad egy kis kenyeret meg tejet, az ipa, Streicher Sándor, megverte és a férje, az meg segített az — ipának. Ime az idők jele! A család békéjét így dulja fel a nyomorúság. Ha pedig a család békéje odalesz, akkor odalesz az ember emberi volta is.

— (Talált gyermek.) Az éjjel a rendőrjárat a Kossuth Lajos-utcában egy kis, alig öt éves fiút talált. A kezében egy kis butyrot tartogatott és sirva-ríva csatangolt a bezárt kapuk előtt. Természetesen bevezették a városházára, a hol elmondta, hogy Mohácsra való s egy járásbírói hivatalosolgának a gyermeke. Hogy miért jött el hazulról, arról nem adott felvilágosítást. A rendőrség átírt Mohácsra, hogy ott keressék meg a gyerek szüleit, a kik míg érte nem jönnek, addig a rendőrség pártfogása alatt marad.

— (Katonák és csöszölk.) A katonák a mostani gyümölcsérés idején ismét praktizálják azt a szokást, hogy a szőlőket bejárják éjnek idején és ott megdézsmálják a gyümölcsös fakat. Horváth Gyula hegybiztos szigoruan ellenőrizteti a hegycsöszölkkel a szőlőket s a szigorú ellenőrzésnek tegnapelőtt éjjel meg is volt az eredménye, mert négy katonát elfogtak a hegycsöszök s feljelentették őket az ezredparancsnokságnak. Az elfogott katonák a Makári-szőlőkben lettek rajtacsipve a gyümölcslopáson s reméljük, hogy szigorú büntetéssel veszik el a kedvüket a — civil-vagyon további rongálásától.

— (A szentferencendiek bomlása.) A szentferencendiek a római kuria reformjai miatt sorban kilépnek a rendből. Legujabban Lipovcsevics Laurus, mohácsi zárda-főnök hagyta oda a rendet és felvétetvén a pécsi egyházmegye kötelékébe, a mohácsi szigetre küldetett kurátornak.

— (Vállalkozó szellemű házi-szolga.) Dürnbacher Mihályné, szigeti-országot 12. szám alatti lakosnő, tegnap este, mikor a konyhában foglalatoskodott, zajt hallott a szobájukból. A mint meg akarta nézni miféle zaj

Nyugodt a lant, a melynek szózatára
Vitéz hadak rohantak a csatára.
Miként jós lelke egykor érezé:
Nem ágyban halt meg — hadmezőn esett el,
S testét, miként óhajtá, egy közös
Nagy sirnak adják majd a többi testtel.

(Babérkoszoruját Petőfi fejére teszi.)

Nem halt meg ő, csak teste porlad el,
De lelke itt közöttünk szárnyra kél,
Dalát szivünkbe lopva, lángra gyujt,
Mig a világon egy magyar csak él.

A költő.

Költő. (Egyedül.)

Fátylat kezembe, fátylat, oly sötétet,
Miként a legsötétebb éjszaka:
Takarjam el helyét a gyásznak, vérnek,
Hol orgyilkok megölte a magyart.
Borítsd be fátyol éje, hogy ne lássam
A szivszakasztó gyászt Világoson;
Ne halljam, ó, ajajba fult siralmat
Zokogni a halomra dőlt romon,
Haj, itt e sikon nyugszik eltemetve
Sok millióknak vágya, boldogsága,
Sok milliók dédelgetett reménye:
Temetve itt van a magyar szabadság!
Sajó, Mohács, Világosnak határa,
Nagy szemfedői a magyar nemzetnek.
Nem szemfedők: beszédes ajkai
A nemzetgyilkoló pártoskodásnak.
Nyilják meg ajkatok, beszéljetek:

az, akkor surrant ki a szobából *Csonka István* háziszolgálója, kezében az asszony férjének zseborájával. A vakmerő tolvajtól az asszony elvette az órát és nem is tett jelentést az esetről a rendőrségen. Itt azonban mégis megtudták a dolgot, de mikor a háziszolgát kérdőre akarták vonni, az — kilopván a gazdája szekrényéből a cselédkönyvét — megugrott a rendőrök elől. Most keresik mindenfelé.

— **(Nők a Nemzeti Szövetség szolgálatában.)** Az Országos Nemzeti Szövetségnek szászsebesi hölgybizottsága folyó hó 10-én hangversenyt rendez. A hangverseny műsorában a hölgybizottságnak nyolc tagja szerepel. A szászsebesi hölgyek példát adnak, miként kell a nemzeti eszmét szolgálni s reméljük, hogy ha a Nemzeti Szövetségnek Pécsen is megalakul a fiókegylete, a mi minden szépért és jóért lelkesülő hölgyeink is buzgókodni fognak a Szövetség javára.

— **(Hálátlan vendég.)** *Kasza József*, magyar-egregyi lakoshoz egyik este éjjeli szállásért kopogtatott be *Schner Antal*, ismeretlen illetőségű munkás. A gazda adott is neki éjjeli szállást, a mit aztán a vendég azzal hálált meg, hogy korán reggel bucsuzás nélkül áll tova, elemelvén szállásadójának egy csomó ruháját és ágyneműjét. A hálátlan vendéget most keresik, hogy ha kézrekerül, egy kis móresre tanítsák a börtön hüvösében.

— **(Baltázó szomszéd.)** *Gadó István*, szabolcsi lakosnak nem valami jó szomszédja *Bernát Ferenc*. Mindig veszekszik vele és már többször azzal is fenyegette, hogy agyonüti. A napokban ismét összezördült a két szomszéd, a mikor is *Bernát Ferenc* egy baltát ragadott fel és azzal támadt *Gadóra*. A védtelen ember csak több seb árán tudott megmenekülni előle, így is azonban véresre verte a haragos szomszéd, a kit a bíróság fog majd ezért kérdőre vonni.

— **(A veszedelemben ment.)** Ezelőtt jó pár héttel történt, hogy *Flórián János*, bányatelepi munkás, meglopta a gazdáját és a katonakönyve hátrahagyásával megszökött.

Intsétek a jövő nemzetet,

Hogy gyászhozó példátokon okulva,

Kerülje átkát a gyűlölködésnek.

Magyar leány, ha utad arra visz:

Ejts egy igaz könyvet Világoson;

Sok szívet ölt meg ott a fájdalom,

Kiknek szerelmük volt e drága hon.

Magyar legény, ha utad arra visz:

Végy egy marék földet Világoson;

Szentelt por az, viseljed kebleden:

Hazád szerelme majd nagyobb leszen.

És ó te Golgotája a magyarnak:

Örökre gyászt viselhetnél, Arad!

Ott szállt el az utolsó fénysugárka,

Mi még az éjbe' nekünk megmaradt.

Van-e ecset vajjon, lefesteni

A szörnnyű rémes éjt, mely reánk szakadt,

Midőn a hir nagyfélve megsugá:

Hogy a tizenhárom — halott.

Hány század év adhatja vissza majd,

Mit e napon elvesztett a magyar?

Ha vészbe, hadba kel, feltámad-é

Csatára kelni a tizenhárom?

Feltámad, él és élni fog örökké,

Mig egy magyar szív dobban e hazán,

Nem hal meg égi eszme földi kéztől

S feltámadása lesz a Golgotán.

(E közben folyton derül.)

Nem haltatok meg szép hazám vitézi,

Nincs már messze dicső feltámadástok!

S szabad hazába' majd emléketek,

A hir örök babérja örzi meg.

A káros az esetet épen a *Lutz István* elhalálása folytán kirendelt rendőrkapitányhelyettesnek, *Selényi Antal* rendőrbiztosnak jelentette be, a ki a nyomozást el is rendelte a megszökött tolvaj cseléd után. Az azonban vigyázott magára és mindez ideig nem került kézre. Úgy látszik, ettől vérszemet kapott s ma bejött a városházára és ott kijelentette, hogy a katonakönyve a munkaadójánál maradt kilépésekor, azt most hivatalból szerezzé be neki a hatóság. Űgye épen *Selényi Antal* rendőrbiztoshoz került, a ki nagyon is emlékezett még a nevére s tudta, hogy nem úgy lépett ki a szolgálatból, hanem meglopván a gazdáját, megszökött attól. Rögtön letartóztatta hát az elfogatásba önként ment tolvajt, a ki beismerte a lopást és átadatott a királyi ügyészségnek.

— **(Feldöntötték a csónakot.)** *Mohácson Erős Áron* és neje a *Harci-zátony* főfőtt a Dunán fölfelé haladtak egy csónakban, melyet *Petre Ferenc* és neje húztak a parton. Menetközben egy új, »Komárom« fölírással ellátott dereglyével találkoztak, melyben három szerb atyafi haladt a Dunán lefelé. Az utóbbiak közelébe érvén az *Erős házaspár*nak, azt kiabálták, hogy ezeket a magyar kutyákat be kell fordítani a Dunába. És csakugyan az egyik szerb ember fogott egy csákyát s ezzel a csónakot fölfordította, úgy, hogy *Erős* és neje a Dunába estek. Nagy nehezen kimenekültek a vízből. *Erős* az esetet följelentette a főszolgabirónak, ki rögtön sürgönyözött az újvidéki rendőrkapitánynak a három szerb atyafi letartóztatása és személyazonosságának megállapítása végett. Nemsokára meg is érkezett az újvidéki rendőrkapitány távirati értesítése, mely szerint a három szerb férfit kinyomozta és személyazonosságukat megállapította; *Raics Milán*, *Raics Platon* és *Predragovics Milán*nak hívják őket és pancsovai illetőségűek. A főszolgabíró, mivel gyilkossági kísérlet jelenségei látszanak fölörögni, az ügyet áttette a büntető bírósághoz.

— **(Elsikkasztott talált tárgy.)** *Pappert Béla* bejelentette ma a rendőrségen, hogy tegnap elvesztette a zseboráját láncsal együtt. A rendőrség kinyomozta aztán, hogy az elveszett órát egy fiu találta meg, a ki azt nyomban el is zálogosította. Az elzálogosított órát és láncot kiváltotta a tulajdonosa, a sikkasztó fiut pedig a rendőrség keresi.

— **(Zsebelés.)** *Lampert József*, siklósi lakos a piacon jártában egyszerre csak azt vette észre, hogy valaki kiemelte zsebéből a tizenkétforintos zseboráját. Szerencsére emlékezett rá, hogy *Bosnyák Pál*, kássádi lakos többször ott forgolódott a közelében a piacon, s az a gyanuja támadt, hogy az zsebelte ki. Mint a következmények megmutatták, jól is gyanította; mert mikor *Bosnyák Pált* megmotozták, az ellopott zseborát meg is találták nála. A zseborára erre visszakerült jogos tulajdonosához; az elfogott zsebtolvajt pedig be-
kisérték a börtönbe.

— **(A sütőműhelyek ellenőrzése.)** A kereskedelemügyi miniszter a husz munkást foglalkoztató vagy gépüzemű sütőműhelyek iparfelügyelete végett a másodfoku iparhatóságokat felhívta, hogy utasítsák a hatáskörük alá tartozó elsőfoku iparhatóságokat, hogy a területükön létező mindazon sütőműhelyek jegyzékét, melyek rendszerint husz munkást foglalkoztatnak, vagy valamely elemi erővel hajtott gépet tartanak üzemben — késedelem nélkül a kerületi iparfelügyelővel közöljék,

a jövőben esetleg létesülő ilyenmü sütőtelepeket pedig az illetékes iparfelügyelőnek esetről-esetre jelentsek be.

— **(A legujabb divat.)** A puderezett haj, emaillozott arc és a szépségflastrom újból divatba jön Angolországban. Eddig még csak Londonban járja, de Londonnak ama köreiben, amelyek Angliának a divatját diktálják. Nemsokára megérjük, hogy minden jónevelésü hölgy flastromokkal ékeskedő nyakkal, fehér hajjal, kenőccsel megdolgozott arc-al fog megjelenni az utcán. Mikor divatba jött ez a sok kenőcs meg flastrom, akkor csak arra használták, hogy valami pattanást, foltot vagy más ilyenfélét láthatatlanná tegyenek. Aztán lassankint olyanok is kezdtek használni, akiknek semmi fogyatkozásuk sem volt, csak épen elégedetlenek voltak szépségbeli állapotukkal. Most már talán csakis ezek használják. A férfiak azt mondják, hogy a szépségnek az ilyen módon megerősített fegyverei sokkal biztosabban hódítják meg az erős nem szívét, mint a legvakítóbb természetes szépség.

— **(Ismeretlen lóköttők.)** *Stettler József*, döröcskei lakosnak két lovát elhajtották a rétről a napokban eddig még ismeretlen lóköttők. A nyomozás eddigi eredménye szerint a lóköttők kóborcigányok lehetnek, a kik a mágocsi vásárról visszatérve, hajtották el a lovakat. De hogy hová, azt még nem tudják.

— **(Elfogott tolvaj.)** Megirtuk a minap, hogy *Herda Kálmán* budapesti fuvarost a herceg-szölösi korcsmában kizsebelte egy *Boldog János* nevű ember és zseboráját ellopván, azzal megszökött. A tolvajt most elfogta a csendőrség és a vallatás során beismerte, hogy *Seregle János* herceg-szölösi lakosnál is lopást követett el még a múlt évben. Most a dárdai járásbírósa börtönében ül.

— **(Meglőtt cigány.)** Drágán fizette meg a szederszedést *Buckhammer Gusztáv* székelyi illetőségű kóborcigány. A fekeddi határban felmászott egy szederfára és ott épen javában lakmározott, mikor arra ment *Stefán János*, a csősz. A cigány bujt volna előle a fa sűrű lombjai közé, de a csősz észrevette és felhívta, hogy szálljon le és adja meg magát. A cigány azonban erre nem volt hajlandó s ekkor a csősz ráfogta a töltött fegyverét és meglötte. Csak a combján, de a cigány erre le is szállt ám a fáról és amugy véresen jelentkezett a bíróságnál, bepanaszolván a csősztestisértés miatt. Most folyik ügyükben a vizsgálat.

— **(Rajtavesztett.)** *Vidra Péter*, vásárosdombói lakos Sásdon jártában megpróbálta a szerencsét, hogy vajjon kedvez-e az neki akkor, ha a másét akarja eltulajdonítani. Belopózott *Fuchs József* házába és ott egy szobában egy csomó ruhát szedett össze. Már épen el akart a zsákmánnyal illanni, mikor észrevették és üldözésére sietvén, el is fogták. A lopáson rajtavesztett tolvajt átadták a bíróságnak.

— **(A félszázados évforduló emléke.)** A szabadságharc félszázados évfordulójának hatalmas művészi emléket emelt három képiró művész: *Vágó Pál*, *Spányi Béla* és a lengyel *Styka Jan*. Megfestették Nagy-Szebennek 1849. március 11-ikén *Bem* által történt bevételét. 120 méter hosszú és 15 méter magas óriási vásznon élénk varázsolták *Bem* apó egyik legszebb diadalát, a magyarok első győzelmét az osztrák-orosz szövetségeseken.

Szemünk előtt folyik le az ütközet, magunk is benne vagyunk a csata hevében és mi is érezzük, hogy győzelem lesz a vége ennek a tusának. Olyan reménykedve nézünk a »hős lengyel«-re, a veressipkásokra, a halálmegvető székely fölkelőkre, a száguldó huszárokra. Fényes táborkara élén vizsgaszemmel kíséri a harc minden mozzanatát a hős vezér. Amodább kaszás góbék csapnak össze a szuronyos muszkával. Jobbra Koburg Vilmos huszárok fergetege szalasztja meg a muszka ágyukat, futva közelg végső rohamra a veressipkás 11. zászlóalj. Él, mozog, küzd minden alak, hullámzik az egész had s hogy teljes legyen az illúzió, művészi kéz csalóka földdel kötötte össze a vásznat, a festett fű-fa összeolvad az igazival és nem tudod, melyik a művész s melyik a természet munkája. — Végezetül maradt, a ki nekünk legkedvesebb. Különváltan, a győzelem reményétől lelkesülten, hatalmas lovon *Petőfi Sándor*, a szabadságharc *Tyrtæusa*, a szabadság dalosa, a szabadságért elvérzett költő. Magyar-lengyel művészi hév egy képre hozta a magyar-lengyel testvériség két legnagyobb alakját: *Petőfit* és *Bem apót*. — A ki látta ezt a képet, csak egy mondani valója van még: — Pesten jártában senki el ne mulassza megnézni a *Bem-Petőfi körképet*!

— (**Uj elemek a levegőben.**) Az argon oly nagy feltűnést keltett fölfedezése óta kitűnt, hogy még három elem van a levegőben, amelyekről eddig semmit sem tudunk: a krypton, a neon és a metargon. Ramsay angol vegyész ezelőtt pár hónappal végre meg-

találta a módját annak, hogy az argont nagymennyiségben állítsa elő és a ritka gázból 18 literre tett szert. Erre megpróbálta, hogy nem lehetne-e az argont agyagfalon átszűrve még újabb részekre fölbontani, de a kísérletnek nem volt határozott eredménye. Újabb szellemes experimentumok az említett új elemek fölfedezésére vezettek. A fölfedezés hordereje igen nagy, annyival inkább, mert Ramsay tovább kísérletezik és azt hiszi, hogy a neont is sikerülni fog még újabb elemekre fölbontani.

— (**„Möggýütt a lányom“.**) Fáradt öreg ember igyekezett ma délelőtt a rendőri folyosóra jutni. Ott vén a kapitány, az elibe óhajtozik az öreg, aki már igen nagyon öreg és gyöngé, a hosszú vékony lábain alkalmatosan tötyög a csizmaszár és a háta is hajlott, mint a viharhajtott van fának a törzse. Csősz volt a vén Mihály, míg birta magát, most »nyugdíjban« van a városnál, azon nyugdíjban, mely az elesett szegényeknek jár hónapokint azon szomorú feltétellel, hogy koldulni azonban tilos . . .

Tán bizony a nyugdíjáért került elő az az öreg most is? Nem a', más és igen nagy sorban van az öreg, ami mindjárt kitudódott a kapitány előtt, aki nagyot kiáltott hozzá, mert csak a »nagy beszédöt« érti már az öreg:

— Mi köll öreg?

A vén »szögény«-nek igen mosolygós volt az arca és egészen másként szólt a hangja, mint máskor, most elevenebb és csengőbb volt.

— Begýüttem tekintetős ur — aszondja . . .

— A kis pénzért ugye?

— Nem a', — nyomta a szót erősen a nyugalmazott vén csősz — épen csak ellenibe gyüttem.

— Mert azt is köszönöm, hogy eddig is adták, de mán ezöntul aggyák más szögénynek . . .

A kapitány nagyot nézett. No nézd az öreg.

— Tán ternót csinált kend? — kiáltott a fülibe a kapitány.

Némi kevélykedéssel felelt a vén csősz:

— Nem a', hanem möggýütt a lányom Olájországbul.

— (**Léghajón a Szaharán át.**) Majdnem mesébe illő kalandos utról van szó. Három zseniális francia tiszt nem kevesebbre vállalkozik, minthogy a Szaharát, — mely maga akkora, mint egész Európa — léghajóval utazzák keresztül. Ehhez képest új léghajót is szerkesztettek. Az óriási léghajónak 120 meter hosszú acélfarka lesz, melynek ide-oda csóválásával fogják a levegő-óriást kormányozni. Jaj annak, a ki ezt a farkat meg akarja ragadni, nyomban villamos szikra üti meg, melynek árama a léghajó belsejében elhelyezett villamosgépből ered. A léghajó elindulására északnyugati szelet várnak az utasok s egyenesen arra készülnek, hogy 50—60 napig a levegőben maradnak. A viznek üdén tartásáról is új, eszélyes módon gondoskodtak, nem is szólva az ennivalókról, melyeknek nagy mennyiségét kivonatok alakjában viszik magukkal. Az új találmányt megvizsgálta a francia tengerészeti miniszter is és korszakalkotónak ta-

lálta. Ha ez az ut megvalósul, akkor a legsötétebb Afrikának sok olyan rejtelve tárul fel az emberi kutató szem előtt, miről még eddig sejtelmünk sem volt.

— **(Uj dohányok.)** A magyar dohány az utolsó évek alatt elvesztette legjelentősebb piacait, sőt a vámsormpókon belül is sokat veszített népszerűségéből. A dohány minőségén kívül erre az amerikai és török dohányok hatottak leginkább. Ez arra vezetett volna, hogy a termelést korlátozzák, vagy legalább a külföldi dohányt kiszorítsák az országból. A dohányjövedék az utóbbi választotta, természetesen nem védvámolás útján, hanem konkurrenciával. A speciálitás-trafik ezután a következő dohányokat árulja: 1. válogatott rétháti, 2. válogatott érsekújvári, 3. válogatott szent-andrási (árak 100 grammos dobozokban 1 korona 20 fillér), 4. kiváló finom kerti: a) rövidre vágott (muskatály, szent-andrási, faddi, verpeléthy és rétháti), ára 100 grammos csomagokban 92 fillér, b) hosszúra vágott (erdélyi) 500 grammos csomagoként 4 korona 60 fillér és 30 grammos csomagoként 30 fillér. A trafikokban is árulják a következőket: 1. Kiváló finom magyar szivarkadohány, (100 grammos dobozokban 92 fillér.), 2. Legfinomabb magyar rövid és hosszú pipadohány, (100 grammos dobozokban 70 fillér.) 3. Hunnia szivarka 5 darabonként ára 20 fillér. 4. A legfinomabb erdélyi és kiváló finom erdélyi neve pedig a legfinomabb magyar hosszú, illetőleg kiváló finom erdélyi nevet veszi föl. A publikum fogja most már megítélni, mennyire alkalmasok az új dohányfajok a külföldiek pótlására.

Csak úgy takarítunk ha jó anyagot, de mindazonáltal jutányosan szerzünk be, így vagyunk legtöbb esetben a bőr áruval is,

amidőn szemeink egy csinos külsejű bőr-péncz, szivar,- szivarka-tácán, vagy másnemű ilyen dolgokon akad meg, mert ezeket is akkép ítéljük meg, mint az embereket, a külsőről, ami által pedig nagyon sokszor csalódunk.

Ezt úgy hárihatjuk el magunktól, ha ezen cikkekben szükségleteinket csakis Schönwald Imrénél szerezzük be, mert ő kizárólagosan csakis francia és angol diszműárakat tart és amellet, hogy a tárgyak a legtartósabb és kifogástalan anyagból készülnek, még azon előnyben részesítettünk, hogy jutányos ár mellett mindig új és újabb, valamint pedig célszerűbb bőr árakban válogathatunk, mert izléses tárgyak csakis ezen cégnél vannak összpontosítva.

Arany ezüst monogrammok saját műhelyében készíttetnek.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1898. évi július hó 2. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Buza ó 11.—11.60; kétszeres ó 9.20—9.40
rozs ó 9.—9.40; árpa őszi 5.40—5.60.; tavaszi
—.—.—; uj —.—.—; zab tavaszi 7.30—7.50; bük-
köny —.—.—; kukorica uj —.—.—.; kukorica ó
5.60—5.80; széna 1.—1.50; szalma 90.—1.—.

Kinálat: gyenge, mintegy 160 gabona-kocsi volt a piacon.

Tiz és tizenöt éves találkozó.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. július 5.

A kollegialitási érzés és az összetartozandóság ösztöne indította találkozóra a nemzetnek azokat, a népnevelés rögzös pályáján működő napszámókat, kik ma oly hosszú idő

után viszontlátták egymást. Tiz és tizenöt éves találkozóra jöttek el a tanítóképző-intézet elhagyása után mindannyian, kik a pécsi rk. püspöki tanítóképzőben nyerték kiképeztesüket. A szeretet, mely még élénken él ez ifju néptanítók emlékében, indította őket arra, hogy első sorban egymással, de jó tanáraikkal is találkozzanak, kiktől sok üdvöset és hasznosat kaptak utraivalóul magasztos, bár szerény hivatásuk mikénti teljesítésére.

Jól tették, hogy ez összejövetelt elhatározták és néhányuk kivételével mindazok, kik együtt jártak, eljöttek adózni a kollegialitásnak, a hálának, mint a legnemesebb erényeknek.

Örömmel vett részt ez összejövetelben **Döbrössy Alajos** volt igazgatójuk, ki mindenkor azon volt, hogy a tanügynek értelmes, vallás-erkölcsös s képzett munkásokat bocsásson szolgálatára. Az egykor szigorú, de igazságosságát és jóságát minden irányban kiterjesztő igazgató személye körül tiszteletteljes csoportosult az összegyűlt tanítóság és ő nem is késett magához ölelni egykori ifju, és most már férfi koruk teljességében élő, szeretett tanítványait.

Eljött e találkozóra **Vörös Mihály** tanár is, kinek, mint volt tanárunknak személyéhez a legkedvesebb emlékek fűzik az összegyűlt tanítókat.

Reggel tíz órakor a Liceumi templomban volt istentisztelet, melyet fűző **Döbrössy Alajos** tanítóképződei igazgató tartott. Az istentiszteleten **Gyulay József** köv.-szőlősi tanító orgonált és az éneket a tanítók kara szolgáltatta.

Mise után tisztelni mentek az egykori igazgatóhoz és **Vörös** tanárhoz, ki ekkorra már lakásán várta őket. Majd megnézték a város nevezetességeit és ennek befejeztével közebedre gyűltek a „**Mátyás király**“ vendéglőbe, hol kedélyesen költöttek el a **Labrents**

Gusz
felkő
rend
tett.
tartá
nyito
mely
mely
ben
ben

zárta
holna
tekin
sőt s
hogy

képez

Lajos
kánto
oszt.
oszt.
Herce
tanító
Baran

János
Domb
Gráf
Makó
Adolf
ról, S
B.-Bo
Nagy

Budap
B.-
(B.-Szt.

Uj-I
Kaposv

Uj-I
Bud

Barcs-

Eszék

(Mohács
Mohács
Hajó k
V
E

Budape
Uj-Dom

Kaposv
Uj-Dom
Báttasz
Dombó

Uj-Dom
B.-Szt.
Pécsre é

Bécsből
N.
Ba
Pé

Gusztáv kitünően felszolgált ebédjét. Az első felköszöntőt *Döbrössy* igazgató mondotta, mely rendkívül nagy hatást és lelkes éljenzést keltett. Utána szólt *Vörös Mihály* tanár az összetartás szükségességéről. Gazdag érvekkel bizonyította ezt és ama nagyfotosságu kihatást, melyet az ily összejövetelek okvetlen szűlnék, melyek sok tekintetben a tanügy fokozott mérvben való fejlődésére is nem csekély mértékben üdvös hatással vannak.

A mulatozás folyik még mindig lapunk zártakor s az egész társaság együtt marad holnapig, amidőn a program szerint megtekintik a város és környéke nevezetességeit, sőt sokan még azután is együtt maradnak, hogy felelevenítsék régi, közös emlékeket.

A találkozón résztvett volt tanítóképezdei növendékek névsora a következő:

Az 1883-ban végzettek közül: *Dénes Lajos* igazgató tanító *Berzencén*, *Gyulay József* kántortanító *Kövágó-Szöllösön*, *Kiesz Ferenc* oszt. tanító *Vasas-bányatelepen*, *Simon György* oszt. tanító *Pécsett*, *Scheidl Mihály* főtanító *Herceg-Márokon* nejével, *Walz Lipót* kántortanító *Szt.-Györgyön* nejével és *Fischer József* *Baranyavárról* nejével.

Az 1888-ban végzettek közül: *Cehmann János* *Rác-Töttösről*, *Farkas Ignác* *Vásáros-Dombórról*, *Fischer Gyula* nejével *Izsépről*, *Gráf József* *Görcsönyről*, *Huber Ferenc* nejével *Makóról*, *Ignics János* *Egyházbérről*, *Kienle Adolf* *Somberekről*, *Miklósi József* *N.-Geresdéről*, *Staub János* *Almamellékről*, *Szépe Gyula* *B.-Bodáról*, *Herbert Gáspár* *Lancsukról* és *Nagy Mihály* *Uj-Futakról*.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:30
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	8:48	12:12	3:40	12:07
(<i>B.-Szt.Lőrinczről</i>)				
<i>B.-Sellyére</i> v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:15, v. v. 3:46)				
<i>Uj-Dombovár</i> érk.	9:57	1:32	5:01	1:57
Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10:08, sz. v. 1:56, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)				
(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
<i>Uj-Dombovárról</i> ind. 10:04	2:32	5:21	2:56	
<i>Budapestre</i> k. p. u. é. 1:25	8:00	8:35	8:20	
	V. v.	Sz. v.		
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:29	6:34		
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	9:04	7:11		
<i>Barcs</i>	10:51	8:55		
<i>N.-Kanizsa</i>	1:29	11:41		
<i>Bécs</i>	8:50	8:52		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:35	12:14	4:20	8:18
<i>Üszögh</i>	5:50	12:25	4:34	8:30
<i>Villány</i> érk.	6:39	1:10	5:24	9:18
(<i>Mohács</i> felé sz. v. 7:00 v. v. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 9:51)				
<i>Mohács</i> érk. 7:44	11:35	2:39	12:35	
Hajó közl. lefelé ind. reggel 8:30, fölfelé este 7:00				
<i>Villány</i> ind.	6:49	1:17	5:31	9:23
<i>Eszék</i>	8:08	2:25	6:44	10:40

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	8:30	7:15	8:00	3:00
<i>Uj-Dombovárra</i> érk.	1:52	10:03	1:30	6:21
	sz. v.	gy. v.	sz. v.	gy. v.
Kaposvárról ind.	1:21	4:11	8:52	1:03
<i>Uj-Dombovárra</i> érk.	2:26	4:46	9:52	2:07
Báttaszékről ind. tv. sz. sz. 9:52			sz. v. 9:53	
Dombovárra érkezik	1:40		12:55	
	tv. sz. sz.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
<i>Uj-Dombovár</i> ind. 5:30	3:10	10:15	2:17	6:26
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	7:31	4:41	11:34	3:39
<i>Pécsre</i> érk.	8:18	5:15	12:04	4:10
	Sz. v.	Sz. v.		
Bécsből indul	6:40	7:40		
<i>N.-Kanizsára</i> érk.	1:35	3:42		
<i>Barcsra</i> érk.	4:50	7:21		
<i>Pécsre</i>	7:46	9:40		

	V. v.	V. v.	Tv. sz. sz.
B.-Sellyéről indul	7:24	6:05	10:13
<i>B.-Szt.-Lőrinczre</i> érk. 8:27	7:01	11:25	
<i>Pécsre</i> érk.	9:40	7:46	

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Eszékről indul	5:34	8:48	12:25	8:15
<i>Villányba</i> érk.	6:48	10:03	1:40	9:46
<i>Mohácsról</i> indul	5:50	9:15	12:20	8:25
<i>Villányba</i> érkezik	6:35	10:00	1:05	9:10
<i>Villányból</i> ind. 6:55	10:13	1:50	9:56	
<i>Pécsre</i> érk.	8:01	11:23	2:53	11:30

Hajó érk. Mohácsra fölülről reggel 7:20, alulról d. u. 5:45

Törvénykezés.

§ Gyilkos előjáróság. Megemlékeztünk annak idején arról, hogy *Kökény* községben épen azok, a kiknek a személy és vagyonsbiztonság felett kellene őrködniök, a falu bírása, a helyettes bíró és a kis bíró kocsmai verekedés alkalmával annyira megverték egy legényt, a ki a tekintélyüket nem respektálta kellőképen, hogy az pár nap mulva behalt a szenvedett sérülésekbe a pécsi kórházban, a hova a verekedés után szállították.

Az eset úgy történt, hogy a fent megjelölt községi hivatalokat viselő egyének, névszerint ifj. *Pavlovits József* bíró, *Taragya György* h. bíró és *Pavlovits Miklós* kisbíró a kökényi kocsmában iddögáltak egy jókedvű kompanya társaságában, miközben belépett oda *Ferkovics István*, a ki meglehetősen garázda természetű, különösen ha — mint akkor is — többet iszik a kelleténél és így most is talált alkalmat arra, hogy a mulatókba belekössön, a kik azonban nem sokáig tűrték garázdálkodását, hanem egyszerűen kitétek az ajtón, ők maguk pedig tovább mulattak, mintha semmi sem történt volna.

A kidobott legény azonban újra visszatért a kocsmába és ittasságában elvakulva, tetteleg akarta bántalmazni a mulató társaságot s első sorban *Taragya Györgyöt*, a ki azonban jóval erősebb lábón állott mint ő s úgy meglökte, hogy belezuhant a *Pavlovits Miklós* ölébe, a ki azonban nem találta kellemesnek a terhet, hanem a földre dobtá és mivel már ekkor ő is feldühösödött reá, gyomrát, mellét összetaposta úgy, hogy az ennek következtében szenvedett belső sérülések okozták a *Ferkovics* halálát.

Súlyos testi sértést követett el az áldozattal szemben ifju *Pavlovits József*, ki arcába rúgott a földön heverő embernek úgy, hogy orrcsontját teljesen összezúzta.

Igy a végtárgyaláson halált okozó súlyos testi sértés, súlyos testi sértés büntette és könnyű testi sértés vétsége miatt került a három községi előjáró a vádlottak padjára és el is ítéltetett *Pavlovits Miklós* két évi börtönre, ifj. *Pavlovits József* kilenc havi börtönre, *Taragya György* pedig tizennégy napi fogházra és öt forint pénzbüntetésre.

A két első vádlott felebbezett az ítélet ellen s terhükre a királyi ügyész is, mig *Taragya György* mindjárt megkezdte büntetésének leülését.

§ Rigó János válópöre. *Chimay* hercegnő boldog imádója, *Rigó János* excigányprimás, közel áll ahhoz, hogy végleg megszabaduljon attól a köteléktől, mely hites felesé-

géhez fűzi. Reménye van, hogy a felesége beleegyezik a válásba, amiért eddig kerek 100,000 forintot követelt. *Rigó János* azonban csak 15,000 forintot ajánlott meg s alighanem ezzel is célhoz ér. Legalább az olvasható ki a sürgönyből, melyet *Rigó* a minap intézett feleségéhez. A kaposvári törvényszék — a hol a válóper folyik — ugyanis július 15-ikére tárgyalásra idézte meg *Rigónét*, aki erről értesítette urát. *Rigó* erre a következő sürgönyvel felelt: »Személyesen meg fogok jelenni a tárgyaláson. A pénzt magammal hozom. Gondoskodj, hogy botrány ne legyen. *János.*« A bizalmas hangu telegramm arra enged következtetni, hogy *Rigóné* hajlandóságot mutat a 15,000 forint elfogadására és visszaadja azért urának a szabadságát.

§ A munkaadó felelőssége. A királyi Kuria újabban ismét fontos határozatot hozott az építésnél előforduló balesetek dolgában, a mennyiben egy konkrét esetben a kártérítési kötelezettséget a munkaadó s nem a pallér ellenében állapította meg. A megokolás kimondja, hogy a munkaadó mindazokat az intézkedéseket köteles megtenni, a melyek a munkások testi biztonságára szükségesek és ebben az irányban megbízott közegeiért is felelős.

TÁVIRATOK.

— Spanyol-amerikai háború. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Madridban* az a hír, hogy *Kubánál Cervera* egy órán át tartó tüzelést folytatott az ellenséggel s azután eltűnt nyugat felé, üldözve az amerikai hajóhadtól. A spanyolok két torpedózuzót veszítettek.

Az amerikai csapatok főparancsnoka felszólította *Cubát*, hogy adja meg magát, különben bombáztatni fogja a várost. 24 órai időt adott, hogy az idegenek, asszonyok és gyermekek eltávozhassanak a városból. A spanyol parancsnok azt válaszolta, hogy kötelessége parancsolja helyét megvédelmezni.

Madridból a *Fabra-ügynökség* jelenti: *Santiago de Cubáról* érkezett távirat szerint *Cervera* hajóhada, a hadi célokra felszerelt postahajókkal együtt elhagyta a kikötőt. Az utolsó hajót egy torpedó vadászhajót, vagy a „*Furor*“-t, vagy a „*Pluto*“-t egy ellenséges ágyugolyó eltalálta és elsüllyesztette. A hajóraj többi része folytatja útját.

Londonból írják, hogy a *Santiago de Cubában* székelő angol konzul táviratban értesítette a britt külügyi hivatalt, hogy ő és a többi idegen konzul kiment a táborba és *Schaffer* tábornoktól huszonnégy órai halasztást kértek a lövöldözés folytatásában, hogy a külföldi alattvalóknak idejük legyen elhagyni *Santiagot*. Az amerikai parancsnok meg is adta a halasztást ma délelőtti tíz óráig. Ebben az időben, tekintet nélkül arra, hogy biztonságban vannak-e a külföldiek vagy nem: újra megkezdte a gyilkos tüzelést.

Madridból a *Fabra-ügynökség* jelenti, hogy a miniszterek, kik épen minisztertanácsot tartottak, a tanácskozásról való

távozásukkor kijelentették, hogy *Cervera* hajóhadáról nem tudnak egyebet, mint a mit a hivatalos távirat közöl. Arról sem tudnak, hogy az amerikai segédcapatok megérkeztek volna az amerikai Filippinszigetekre. A hadügyminiszter azt hiszi, hogy *Cervera* tengernagy utban van Havana felé.

Washingtonból írják, hogy *Cervera* tengernagy karján megsebesült és a Gloucesteren van fogoly gyanánt.

Az „Ewening World“ szerint *Cervera* a kirohanása okának azt mondja, hogy inkább felveszi a harc kockázatát nyílt tengeren és küzdve esik el, semhogy kelepcében lelje halálát.

— **Az öngyilkos halála.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A pozsonyi izr. hitközség főrabijja, *Dávid Jakob*, a ki öngyilkosságot követett el, ma Pozsonyban meghalt.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —
Bpest, július 5.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 8.77; júniusra: —. —. — *Tengeri*, júliusra: 4.48; őszre: 5.16. — *Rozs*, őszre: 6.62. — *Zab*, őszre: 5.60.

Az értéktőzsdén az árak a következők: *Oszták* hitelrészvény: 360.50. — *Magyar* hitelrészvény: 395.75 — *Államvasut*: 360.50.

Nyílt-tér.*)

Minthogy a tavasz clórehaladásával eszemőt, gyermeket és felnőttet egyaránt fenyeget a járványok veszélye, ismét csak a minden alkalommal hálásan fogadott

MOHAI

ÁGNES-forrásunk

vizének használatát ajánljuk. Egyrészt mert olcsó, igen kellemes és tiszta ivóvíz lévén, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt élvezetszerként szerepel, másrészt mert dús szénadtartalmánál fogva, specifikus óvószer is a tífus, cholera és a gyermekek tífus-szerű tavaszi-nyári hasmenése ellen. Ehhez járul még, hogy a csecsemőt is megvédi az ilyenkor nagyon veszélyes hurutos bélbántalmak ellen, míg szoptatója e víz használata folytán nagyon kedvező összetételű és bőséges tejet nyer. A már meglevő gyomor- és bélhurutos gyermekeknél és felnőtteknél gyógyítja. Kellemesen hatván be szénátjánál fogva a gyomor és bél idegeire; a gyermekek lázas megbetegedéseinél pedig nélkülözhetetlen, hűtő, húgyhajtó és a szomjat esillapító hatásánál fogva.

— **Kedvelt borviz.** —

A mohai Ágnes-forrás
kezelősége.

Főraktár:

Édeskuty I.

cs. és kir. udvari szállító

BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 8.

Kapható minden gyógyszertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

2756. szám.
tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A sásdi kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Müller József és Mózes László végrehajthatóknak, Fekete Ferencz magyar-egregyi lakos, végrehajtást szenvedő elleni 4 és 18 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a sásdi kir. járásbíró területén levő, M.-Egregy község határában fekvő, a m.-egregyi 533. sz. betétben 763. hrsz. ingatlanra, mégis a Tóth Fülöp javára bejegyzett ásványkutató és kiaknázás iránti haszonbérleti jogok érintése nélkül 397 frtban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan 1898. évi július hó 13. napján délelőtt 10 órakor M.-Egregyen, a bírói házban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 39 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Sásdon, 1898. évi április hó 27. napján. A kir. járásbíró mint tlkvi hatóság.

Dr. Borsitzky

kir. járásbíró.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

937. számhoz.
1898.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság, az 1898. évi 9291. sz. végzésével Dr. Müller János ügyvéd által képviselt M. Bayer & Comp. felperes részére néhai Kalk Richárd ismeretlen örökösei alperes ellen 93 frt 97 kr. követelés és jár erejéig elrendelt kielégítési végrehajtást folytán alperestől lefoglalt 363 frt 24 krra becsült ingóságokra, a fentidézett pécsi járásbíró V. II. 30/4 számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak Pécsen, Felső-Balo-

kány-utca 28. sz. alatt leendő megtartására határidőül 1898. évi július hó 12-ik napján délelőtti 8 órája tüzetik ki, mikor a bíróság lefoglalt butorok, felszerelések, érték-tárgyak s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsaron alul is el fognak adni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre a foglalás korában eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Pécsen, 1898. évi június hó 27-ik napján.

Engler Kálmán

kir. bir. végrehajtó.

4010. sz.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsvárad kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagyszebeni földhitelintézet végrehajthatóknak, Szieber János és neje, Feiler Éva, valamint özv. Feiler Henrikné Pott Borbála zsbriki lakosok végrehajtást szenvedők elleni 65 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsvárad kir. járásbíró területén levő, Zsbrik község határában fekvő, a zsbriki 49. tjkvbeli A. I. 1—11. sorsz. 2/8 telekre 345 frt becsárban, az u. a. tjkvbeli A. † 729 hrsz. ingatlanra 62 frt becsárban, az u. a. tjkvbeli A. † 625/a. hrsz. ingatlanra 121 frt becsárban, a zsbriki 69. tjkvbeli † 630 (és nem 650) hrsz. ingatlanra 46 frt becsárban, végül a zsbriki 181. tjkvbeli † 499. hrsz. ingatlanra 16 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi július hó 19-ik napján d. e. 10 órakor Zsbrik községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 34 frt 50 krt, illetőleg 6 frt 20 krt, 12 frt 10 krt, 4 frt 60 krt és 1 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsváradon, 1898. évi április hó 6-ik napján. A kir. bíróság, mint tlkvi hatóság.

Szikrai albiró helyett

Schill

kir. járásbíró.

Nines többé láb fájas, sem tyuksem, sem izzadás láb, sem bőrkeményedés sem lábdaganat, sem fagyós láb, sem lábégés. Rövid idei viselés után könnyebül a járása annak, a ki cipőjét Dr. Högyes-féle az egész világon szabaddalmazott Asbest talpbéllel látja el.

Párja egyszerű 60 kr., kettős vastagságú 1 frt 20 kr. Az asbest talpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és k. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22500 pár szállított. Szétküldés csakis utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése és külön 10 kr. franko. Felvilágosítások és prospectusok, köszönetnyilvánítások ingyen.

Általános Asbestáru-gyár betéti társaság Budapest, VI., Sziv-utca 18.

— **Viszont eladóknak megfelelő árendemény.** —

Egyedülli raktár Pécsen: BENCZENLEITNER JÓZSEFNÉI és Dombóvár: WEINER P. JÓZSEFNÉI.